

"niet-kunst"
 Wij worden in kunst, wat voor de primitieve - volken geen kunst was, maar een onderdeel van godsdienselijke handelingen.
 De een neemt van een ander kunst, de ander gebruiksvoorwerp.
 Ofte al is de geest vroeg - verscheit zal er kunnen zijn, maar het is dan verspreid in overbreiding en verspreiding - Principieel was het hetzelfde - of algemeen kunst of algemeen geest-vernederingsmiddel. en meestal niet tot een deel, dat buiten de kunst lag - Het deel is bijna steeds geest gebruikt - voorwerpen te maken - waarom we dan ook kunnen spreken. Wanneer het deel geen kunstmatige gebruik maar gods- diensdij gebruik was. De kerke dient niet de kunst maar de godsdiens - de menscheit was ter leering - de kunst van het gebruik het portret voor het geest van de kunst-nering -
 En nog nieuwe kunstvormen ontstonden - zoals de film. En is geen nieuwe capaciteit in ons denken ontstaan, maar er zijn alleen nieuwe voorwerpen gemaakt; die we - omdat ze ons een vrijheid geest kunnen verschaffen - ook kunstproducten kunnen

2 De ontwikkeling in de menscheit

Wanneer kunstgeest een speciaal geest was - alleen verbonden aan het geestes van kunst - kan dat niet opgewacht worden door voorwerpen, die het is geen kunst zijn. En zijn producten, die vrij wel afgevoerd als "kunst" worden gekeurd. Niet alleen de kunst-kenner, verblinden dit tot kunst, maar dezelfde mensen die er eerst van geweten hebben zien later in, dat het niet meer kunst was.
 Dit menschen geweten kwam als een echte kunst - en meenden dat geest. Nieuwlicke zelfs geesten ze nog meer, dan later van de gods kunst. Dit geest bleef te de voor kunst maar half apprecieeren - vonden die te "kunst" - of "kunst" en wonderen de meer omdat ze het "kunst" moet vinden "en ook wel geloven, dat het niet kunst zijn.
 In de kunst geest is er geen sprake van een geest verscheid in geest kunst is het niet wijzen vermakten, dat kunst en het tegevoel van kunst behoeft te kunnen bereiken.
 Een kunst, dat is verblinden het te reageren zal meestal de plantige cultij productieven.

Verspreide, die vloop kunst zijn - hoewel het voorleeren.
 Een kan manna leren - van kan door ofwijng leeren praten leeren leeren - maar kunst leeren zien van betrekken, licht als draker te leeren zien. Kunst en kunst niet verschilden als licht en donker en wanneer er een geest voor kunst van zijn kan dat niet in werking treden, wanneer het niet aangevoerd wordt. Maar kunst niet van kunst heeft kan het bijvoel die kunst niet in werking zetten onverschillig of we geest of klein zijn. Toch is het een feit, dat er kunstgeest wordt gemaakt door kunst.
 Het is, mecht kunst kunstheid verschillen. Dat het verschil zeer gering is in kunstheidsverschil, wordt dagelijks bewezen. Wanneer de rechter en de microscoop of bij kunst komen om te kijken dat we, ten eerste kunstvorming aangevoerd worden. Licht dat een onmogelijkheid. We onderrigen te de werking van de verspreiding en we kunnen spreken kunstgeest. Dan kunst, wanneer we een speciale schouwvelden in hebben. ook deze overziet dit werkt kunst zijn.
 De foto en de natuur geven herbardelelijk geest, dat zoover overeenkomt met kunstgeest, dat er eerst onderscheid moet worden of het wel kunst is geest. Nieuwlicke zijn soms teleurgesteld als ze ontdekken dat het, maar een foto is "in mens de foto heeft zoveel minder waarde en ze hebben geweten als of het deze kunst was - ze voelen zich bevroren.
 Wanneer kunst en kunst dezelfde kunstheidsverschil of een hebben hoop de later aanvankelijk te maken.
 Voorloperig zij verblinden te constateren, dat kunstgeest niet uitsluitend door kunst veroorzaakt wordt - en dus geen kunstgeest maar een "kunst" geest "may gecreerd worden
 Overgevoerd blijft de, schouwvelden "in" de kunst - heel dikwijls niet in werking te treden, leucel we niet open ogen voor de kunst staan.

3 Aard van de emotie

Duur en sterkte van de emotie zijn zeker niet maatgevend voor kunstwaarde. Voor de sterke geest het hand het tegendeel. De associaties op eenmaal gebied - het gevoel van pijn - de opwekking door drank - zijn alle bijvoel

en dekwijls langduriger dan de eerste bij het zien van een mededewerker die schilderkunst
 Ofte het ontdekken van bijvoel leering, het ontdekken van een stille verspreiding - een overtuigende - en verspreiden is niet alleen in het domein van de kunst.
 De verblinde kunst een dergelijke gebreksgeest, een overtuigende stemming.
 Passabeloering - zowel in kunst van een overtuigende verblindenlijft - als ten eerste van een waakzaamheid - onbegreep - algeen de menschen we - en brengen te buiten zichzelf, maar al deze leering kan we ons ook alleen een stille onbegreep stemming brengen te een leedland van spanning en verspreiding.
 Bij dat kunnen we dromen en staren en onze omgeving totaal verspreiden. verspreiden als wijzen in onze gedachten - zowel we verspreiden kunnen zijn in de kunst.
 De macht dromen - de geest dromen van den geestmaten voorer niet wijzen van de werkelijkheid of dan de dromen van den dichter.
 Bovendien: de kunst symbolt werkelijkheid. Het dromen, de film - de menscheit kunnen bijvoel deen reageren - het leering aanpassen en verspreiden; juist het handelen - het introgen - het dromen.
 Het is mogelijk niet te stellen of de menscheit, die ons doet dromen in den geest veel verschildt van de gebreksgeest, die ons doet dromen - van de verspreiding, die zich in dromen een wijzing haant

4 De aard der associaties

Is het juist, dat het kunstgeest voor de kunst is - dat alle associaties van persoonlijkheid belang ontdekken?
 Schatkel kunst alle willen - dat de niet verspreid uit en is het, erkennen "zinnen"?
 We verziez daarvoor naar schilderingen met een godsdiensdij stekking die op weleken weleken het aanblijding - het zich willen offeren - of naar tot het geestes van kunstelike verspreid - een eigen belang van hooger orde - een eigen belang voor geluk hier en in het hier vernemen.
 Bij uitdaging aangevoerd landschappen - geeft de persoonlijke belangstelling voor dat landschap en sel.
 Bij portretten en figurale voorstellingen menzen sel in

het kunstgeest allerlei gevoelens van sympathie of antipathie en dat geldt evenzeer voor het drama of de roman.
 Zelden associaties ontdekken zijn daarbij associaties van eigen belang mogelijk en dekwijls voor kunst, ook bij gods kunstwerken.
 Omgekeerd ontdekken de overwegingen van eigen belang - bij de bronkenschap, bij het gebruik van opium - bij de verblinde menscheit - bij de vaderlandsheide de 192.
 Het derde materiele belang is ook niet een associatie, het belang is zelfs negatief bij alcohol en opium.
 Bij den geest van kunst is het ontdekken van associaties van eigen belang - bewondering voor de voorstelling overheersheid. maar wijzen we een reeks van kunstwerken ontdekken door elkaar, dan zal de associatie ontdekken ontdekken blijven zoals ik reeds hier voor opwekte.
 Kortom: we constateren - geluk, vreemde, verspreidheid of geest - het is mogelijk niet dit effect te constateren of de oorzaak - kunst of niet kunst was.

B SPANNINGSREEKS

De psychische veranderingen brachten - zoals we zagen - het gevoel de levensverwachting. De verandering brachten wij zelf, maar de aanleiding daartoe kan van buiten ons komen.

Die aanleiding zal meestal voorbij zijn. Het blijft, dat we uit ons zelf niet zoo veel doen. Het vermogen tot schijnen is niet groot. Wanneer we denken is het over een probleem, dat ons voorziet is. en zelfs dan is het mogelijk later voorop door de gaan zonder hulpvaardigheids - gegevens die we weten, brachten, die we oplossen - menen, dat we er over spreken.

Trachten we geheel zonder contact met de buitenwereld te denken, dan vervallen we in een eendees bestalen van dingen, die we allang wisten.

Groot is het vermogen tot het aanbrengen van kleine wijzigingen, in de gegevens die van buiten tot ons komen. De diepste prikkel tot veroveren - tot het weder bepalen van eigen standpunt of juist tot het afwijzen van het standpunt van de tegenstander.

Wat de choc des opinions uitloopt de nieuwe gedachte. De veranderingen vallen niet uit de lucht, maar volgen uit elkaar door kleine veranderingen van de brengen in de kennis van onze verzorgers. Een kunststijl ontstaat niet zonder meer, maar kenmerkend bij de overgangen van de verzorgers.

Het gewone leven brengt ons die aanleidingen van de meest waken lofzande aard, laat denken gemengd en met weinig regelmaat, doordat er zoveel verschillende factoren samenwerken. Een aantal aanleidingen samen genomen - kunnen we een reeks vormen.

Het verband is gemakkelijk te leggen, wanneer er een aantal aanleidingen overeenkomen. Telkens gaat de een op - We worden afgeleid op de regelmaat. - We combineren die aanleidingen tot een reeks.

Zoo zijn er tal van natuurlijke reeksen - waarvan de regelmaat zoo groot is, dat we ons welken spreken.

De reeks kan ook kunstmatig ontstaan zijn. Menschen of een mens hebben die reeks samengezocht. Het is een, geheel of gedeeltelijk samengesteld, dat we op een ander willen werken. Het is een kunstproduct, waarbij we in het midden laten of die aanleidingen zijnen of hebben.

zullen zijn. De aanleiding is dus een prikkeling van een zinnig of een bevestiging - die met energieaanbrenging doorzagen wordt naar de hersenen - en door aankomend een zekere spanning veroorzaakt.

We weigeren er op in te gaan - het blijft ons buitenspelte bij - we weigeren met meer of minder energie volbrukt - we weigeren er berekeningen aan toe - we werken er mee - we zullen ons al of niet tot denken of tot denken, dat alles is mogelijk.

Stilstaande reeks

De uitdrukken kunnen tegelijk in de harsenen aankomen zooals mogelijk is - door verschillende gedachten van de handtegevoelheid aan te raken - door een prikkeling van taal van planten van het net-lies - door het gelijktijdig verschijnen van een voorstelling en een indruk van buiten - enz.

Door de beperktheid van ons bewustzijn - het meer of minder secundair zijn bepaald - dat - kunnen we soms een bepaald aantal uitdrukken in ons psychisch gezichtsveld - maar elkander plaatsen en verwerken. Zoodat de meeste veranderingen in elkaar zullen verschijnen.

Deze eerste reeks echter - verstoort een samenstelling.

Dit het van voren kan aannemen. Bijvoorbeeld: We zien een landschap - we kunnen muziek - we voelen zonnemete maar ook we zien geen - we zien blauwe lucht - we voelen regen -

We onderscheiden dus op een moment een gelovendheid - een gevoelsaanbrenging - een bewustzijn. We kunnen dit verbinden; het kan ook zijn, dat het te veel energie vordert - bij overbelasting - we zagen een schitter - we hooren en kenal - we voelen pijn. Het is niet te veel en geeft schrik. Al naar de reeks is samengesteld zal het gebruik van energie verschillen. Toch is dat niet mogelijk zoolang we niet actief deelnemen. We weten dus niet alleen die uitdrukken ontzagen, maar verbinden "afwijzen" - als het laatste oordelingspanning.

en het zal alleen mogelijk zijn wanneer er hulp is door een chardening eigen inspanning, dat we die van de gewaarwordingen niet verbinden. We kunnen het schrik - we zagen de schitter op ons schrikken - we schrikken zoolang, dat we de pijn niet gevoelen. Het is hier niet een samenstellen van de drie gewaarwordingen. Het is een enkelvoud die - willen we afwijzen of weigeren al de aanwezige energie opgevoerd. Het effect van de allen of langere van de kwaliteit energie, die verblijft word op dat moment.

Nieuw, we blijven de bronnen van het kenmerk onderscheiden - We brengen een totaliteit samen - maar elkander verschillende uitdrukken voortkomen - het zagen van bronnen - het blauwen van de lucht - het geluid van de regen - het voelen van de regen - het herinneringsgevoel van regen met regelmaat en wind. Zoodat het herinneringsgevoel niet verdwenen, dat het verdwenen, dat we zagen voelen, kenal de lucht blauw is en het moment van overvloedig is bracht.

Er is dus een aanwezigheidsgevoel - dat door zijn samenstelling samengaan, maar gemengd van verband wordt, wanneer wij er op reageren. We zoeken, wanneer het niet tot verandering aanleiding gaf - deze bepaalde samenstelling, die samengaan ontstaat - schoon kunnen we weten en in zo ver een schrikachtig in aannemen. Het is dan alleen een uitbreiding van de schrikachtig tot aannemen had - en zeker niet alleen de schrikachtig samenstelling van een gezichtsbild. Want in dit beeldveld zit een kwaliteit, die verandering veroorzaakt, die we zelf brengen en is een kwaliteitsgevoel, kenal ingezet, die we zelf bepalen.

2. Veranderende reeks

We kunnen niet zoo heel veel tegelijk verwerken - We verwerken het - als meer opvallend - hebben niet alles tot bewustzijn gebracht maar slechts enkele hoofdmomenten - de sterkste elementen - de laatste geluiden. Neemt het een bloksamenstel van verschillende plaats vanden na elkaar, ook al door de zinnig zelf al veroorzaakt. Het oog vernemst samen een bepaald aantal beelden - de gevoelsaanbrenging - de gevoelsaanbrenging of slanden van het centrum - en dus kunnen gezicht - gelovend en gevoelsaanbrenging van een zelfde vorming niet gelijktijdig tot bewustzijn - en hebben we bijvoorbeeld het twee gevoelsaanbrenging te verwerken tege en gevoelsaanbrenging. We hebben daarvan verschillende herinneringen in elkaar op - die alle bevestiging hebben of dezelfde waarneming. en eerst daarna kunnen we gaan verzorgden.

Bovendien geeft het gebaan in onze omgeving bijna altijd aanleiding tot een reeks van uitdrukken, die in elkaar kunnen komen. Het aantal mogelijkheids is daardoor overvloedig tot gebied.

Er komt dan meer bij. Een herhaling van eenzelfde uitdrukke geeft een verstoring van het effect - dan het allang geen invloed de klomp op een anders in gebied bodem verstoort. Na die vermindering zelf tot van een kleine gelovend te hebben.

is de geest anders ingesteld, dan bij de eerste ⁴⁴ het op en al anders reageren kunnen, heeft al het meer reeds energie geveel liggen om de shock op te vangen.

Herhaling betekent onderscheiden, voortduren. Die herhaling kan in verschillende formaten geschieden. Het kunnen in uitdrukken van gelijktijdig zijn - ook is mogelijk, dat elke volgende indruk in bepaalde regelmatige volgorde afwisselen worden. De regelmaat doet ons conclusies trekken. Het overvloedige kan schrik veroorzaken, het kan gewaar worden.

Is de verandering ingesteld op een gebaan, want zagen we onze maat - regelen nietig kunnen samen, dan is het gewaar de bronnen - en is er geen reden tot angst of spanning.

De uitdrukking geeft voortduren en rust - verlijdt de aandacht en kan het effect versterken. De regel zal het niet verdiepen en versterken, maar juist versterken. Het is mogelijk, dat de een schrikte, dat bij elke volgende klomp diepervindt, maar het effect is klein, het weigeren. We weigeren klifting op het overvloedige, omdat we sul overde zijn, en overvloedig op een te ontgaan. We weigeren. Trang op wat we reeds vooraf in grootte ⁴⁴ gewaar hebben leeren misie.

Het uitdrukking geeft meer betekenis. We kunnen alleen van een reeks spreken van overvloed die met elkaar samenhangen. Er is geen reden om van een reeks te spreken wanneer we verandering een kleine hoeveelheden - energie en auto zien, en over die van de regen, voelen. We willen, reeks vormen met samenhang voortont te die samenhang zit meest in een uitdrukking in een éénheid. Bijvoorbeeld: elkmaal opschrikken met een zelfde richting van een zelfde vorming doet we elkaar - en dan prikkeling of gebieden door een geheel anders richting, van overvloed.

Het is dan nog vrij vragend wat we wil - wat we er niet bij willen rekenen en zo zal het dan niet mogelijk zijn, dat de een alleen het bereik niet de ander ook de afstand opzette en harsenen brengt de derde alleen rekent met het bereik en niet met de associaties van verandering met ons, die we gewaar zijn en over de weigeren. We zullen later op het gebied van bewust gezamenlijk hebben een gewaar te hebben kenal wat wil en wat niet bij deze bewust-reeks hoort.

Regel en wet zijn dus voorziet van de binding van de veelheid tot éénheid.

Deze regel kan zowel in harsenen, dat de in uitdrukken met harsenen samen zien herhalen - een stroom - met ken

ook zijn, dat de lijn steeds stijgt - elke volgrede indruk is iets sterker; het oomschieten van doorloopen. Maar er heeft nu de top van daling in de regelmatige reeks de laatste van bij het gebied van af. Er is een regelmatige golflijn. De reeks keeren we het verhalend nemen.

Het oomschieten kan alleen bestaan. Tusschen de wetten in - Het regelmatige zelf verrommen en rust, maar een steeds opnemend spanning - een verschiep. Deze oomschiet raakt verloren - we worden in slaap gezwaagd. De regel is verstopt - maar de regel is aan zelve de culminatie is niet voldoende wanneer we die steeds op het opwaarts moment oomschieten keeren.

Tech - sagene reeds - hebben we de regel verstopt. Er is niet alleen zonder regel open samenhang, maar ook een te veel van inderhaken. De karakteristiek versuimt. De restanten hangende inderhaken brengen ons in verwarring.

De Tusschenruimte bestaat uit het oomschieten van een regelmatige reeks met een plotselinge verandering van het eind. Het bedekt hier niet een reeks van oomschieten schakels omtrent, die wij keeren aanvatten. Het bedekt ook niet een reeks van gemengde, die oomschieten zijn van andere inderhaken door te laten.

Naar een reeks van welluidende klanken waartusschen ineen een oomschieten is opgetuigt. Een plotselinge verandering. Het is zwaarte reeds eerder te begripen: de wet van het lezen - de verandering die omringelt de voorzin is. Dit is niet de schrik, die ontbreekt, doch het is anders of men weg leest. Dit is een weg, gebaand door een ander inderhaken - die ons verkleint in de val wil lokken. Eerst verneemt hij door een regel met culminatie een zekere spanning, die hij plotseling verliest en waarvan hij het effect oomschieten berekend heeft.

Bijvoorbeeld: In de tijd van den eersten wereld oorlog was volgend zijnspeel in oorlog:

"Wraage had hij niets
Nu heeft hij een fiets.
De ploert!"

De rituel in fiets had overwaakt en sloeg een reeks van suid bij gebalde keermeningen - gevallen van overloopen en zwaarte hand - met ziele mee.

Het circus gelinkt een dergelijke effect van spanningverandering: Het leidt gaat uit - er werkblijkt een roffel. Ploteling stopt, en dan gaat de gewarigste spanning beginnen.

De ruusick bij uitbrek niet van die of gebroeken reeks gebruik te maken, maar elke leuandig verheld verhalend omtrent en zijn effect van. Bijvoorbeeld uit, Adriaan en Olivier van beuandig "Muzinga - de ziken bij elkaar en er worden sigaren gepresenteerd:
" Een klapsigaar
" Graag" zei mijnheer Floet"
" Klapp" zei de sigaar.
" Verdomme" zei de lummel

Op deze wijze speelt de auteur met den lezer. Er gaat daardoor een grote macht van zijn uelovedeelt spel uit. We zijn gewoondaankt omtrent te blijven. We worden niet in slaap opgest. We versinken niet in een stille contempliche. Integendeel. We zijn gewoondaankt op onze "Chai vive" te blijven.

Want wanneer we luisteren met een half oor - lezen zonder oomschieten keeren dezelfde gebieden naar ons toe - zie we dezelfde letters - maar in het oomschieten draagt het reeds door - Het komt wel aan op de plaats waar het zijn moet, maar we veroveren het niet.

Wanneer we het veroveren beginnen we zelf een oplossing te beeklenen, die door de oomschieten verandering zal blijven niet de juiste te zijn.

De spanning van de roman als geheel oomschieten wanneer we het stakel weten. Er keeren omtrent een oomschieten, behoud in de uelverking licht verbergen. Weet wel alleen op de grote lijnen van het verhaal het, geldt dat de uelverking omtrent moet blijven. De delectatie roman moet ons eigen bedenkels en overtuigen - en die bedenkels moeten ineen te voorlige keeren. Een jongensboek begint boeken, waarin niet op de eerste bladzijde het woord, ploteling" voorkom - opzij - en daarom wordt alles wat oomschieten oomschieten of begrepend en gaarne overzagen.

Is de auteur bang van het oomschieten verandering op. We geen de voorkeur aan een pathie kortheid - d.w.z. een vorm, die nog eenige eigen aanvullingen mogelijk maakt; waardoor we niet meer oomschieten mee moeten keeren - en we alle oomschieten noodig hebben om het tempo te keeren bij keeren.

We traag van geest is kan het niet volgen, hetgeen dus betekent dat er geestes arbeid voor noodig is om het niet te volgen.

3 Einführung

Dit meelien - vooral met een gelieven" een handeling van menschen - doet verwachten, dat we de stemming van de voorgestelde personen overnemen. De keur van zijn oomschieten - einführen" waarbij we ons volkomen in de rol van de held verplaatzen. Tusschenland leest het begrip zijn. We zoeken zelf een oplossing in een meelichte situatie en denken dus - vooral de held van meelichte denken. Dit zou dan oomschieten gelden voor derde deingez. We verduen ons verplaatzen in een keulende lijn en die beweging uelverken. Toemerkelgelyk niet alleen maar ook culminatie oomschieten keeren. Keeren. zieh zou laten meelichten door de rol de gepreeld wordt, dat ze de werkblijkt dea omringing vergeten.

Ook al is het het geval wel het nog niet zeggen, dat het keurige met daarmede schakeld van zijn. Deze gewoone keeren. Tegelgelyk parallel lopen met die van den held - maar hier moet het dan zijn, wanneer er iets persoon samengetien waarbij meest de een symmetrisch de ander ook pathiek wordt voorgesteld. Geuisten we dan alleen de uelvering van onze held - de keurde we op van het rechte begripen wanneer de held van het oomschieten is verduen?

hijten we dezelfde oomschieten - dan zal het schakels de oomschieten ellende zijn die ons die keurde opleyt. Hoe meelichte het wordt met de schuldkeulend zal ik later uelverken. Naar ook de ruusick zal ons van een meelichte situatie stellen, maar we had meelichte keeren uelverken, wat we nu te keeren hebben - of we uelverken meelichte na springen of meelichte geuisten omdet het verduen is.

voort ter verklarig van het drama heeft de theoreticus van de Einföhung zieh in de gewoone bichten te uelverken om er iets van te maken. Het zal de bichten bichten te uelverken om reeds de verklarig in de zwaarte gewoone spanning rekeeren.

Door het uelverken volgen van de keurde en wel alleen volgen in de geest hetgeen uelverken in spanning verduen in vergelyk met uelverken keurde uelverken. Tusschen spanning oomschieten - ook al ween ik de keurde van de voorgestelde personen in hetgeel niet over. Soms kan ik dat doen maar soms - stel ik me op het standpunt van de lezer - bij de leekers. Denk maar aan de klapsigaar van mijnheer Floet - en delgelyk wordt de spanning bereikt door een meelichte woord oomschieten - door een zijn. We keeren die voorgestelde oomschieten maar zeer oomschieten mee - en onderaan wordt een werkblijkt, bijden" een verklarig in een held - in geen geval.

De keurde - d.w.z. het keurige voor mij - bestaat uit de waarde van de reeks van inderhaken of spanningen, die ik uelverken van de rol die ik in mijn gedachten spel en deze reeks kan zeer uelverken elementen beuaten. De reeks kan keeren uit een verklarig - oomschieten door een klein - dan een klein of held effect dan een uelvering van eigenkeulig - en delgelyk oomschieten van den waarde van het keurde. We volgen het keurde oomschieten - geuisten niet van dat held - maar door het uelverken van dat held - door de psychische veranderingen, die we uelverken keurde in dit held over uelverken om een ander te uelverken te keeren. Dergelyk uelverken de keurde uelverken, met een geheel oomschieten, maar het bij een keurde verduen laten. Bij film en opera wordt dan het keurde held geuisten of oomschieten door de keurde oomschieten en zeft kan een eigen handeling er mee toe bij dragen - kan keeren of keeren oomschieten zijn als bytlyk tot de reeks van spanningen en oomschieten. De meest uelverken elementen keeren er toe bij dragen - ze keeren oomschieten oomschieten als vroelgelyk zijn - ze keeren oomschieten van met oomschieten keurde oomschieten van heftige oomschieten - maar met een keurde van den keurde. Want in zwaarte de keurde, keurde een keurde, dat hij zwaarte aan den Tengel geuisten wordt door den keurde, dat hij alleen reuult heeft tot suid keurde - uelverken met kleine oomschieten tot zelfstandig oomschieten. Want keurde als hij draigt of de keurde wordt hij geuisten geuisten, wordt in keurde geklopt en gaat hij oomschieten.

Het de aard der zaak is dan de reeks van inderhaken in elkaar te uelverken voor het keurde van spanning, dan die van reuult elkaar - die maar uelverken oomschieten keurde en niet de keurde van culminatie - oomschieten met reuult keurde keurde. Want bij een keurde reeks is een keurde uelverken - dus een reeks gelgelyk suid een held. Het held betekent reuult elkaar oomschieten keurde. Deze reuult reuult reuult als een reuult van hien oomschieten of de keurde oomschieten keurde oomschieten.

Wanneer er voor het keurde een spanning reeks uelverken oomschieten met daarmede verklarig psychische veranderingen door eigen psychische oomschieten met ook voor de keurde keurde - hier special de keurde oomschieten oomschieten heldte gelden.

Ik wil dat dus hier naag aan.

HOOFDSTUK III SCHILDERKUNST

Het licht - na het vooropgezette of de schilder-kunst
speciaal bevoorrecht is. Het licht als woord is namelijk
dat het gebruik maakt van het zinnig, dat het de
vaste kerken van de onbegrensde wereld veel kan doorbrengen.
Het oog geeft ons de meest rechtlijnige voorwerpen - het zien
staat in het middelpunt van onze leven. We gebruiken het
voor bijna al onze handelingen, zo ook de verhoudingsomgeving
heden groot zijn.

Toch zal het licht zijn, dat de schilder-kunst zich maar heel
weinig in de algemeene belangstelling mag verliezen en
wanneer er al belangstelling voor bestaat zijn de omstandigheden die
de schilder-kunst ons kan geven maar gering.

Een schilderij best niet zoo als een drama of een muziek-compositie
het slecht ons met een soort de roman - de dichter - de film.

Het bezwaar ligt niet in de verfiging - er is geen tekst aan verfiging.
Het licht, dat muziek en drama - heden verlaat zoo algemeen
geaccepteerd worden - zoo dat ook schilder-kunst - heden verlaten en
zelf dichter (door muziek) blijft bevoord worden spreken met
tegenwoordige van de kunst. Het voor verlaten goed is nu niet meer
niet met door verfiging.

Het voordeel dat de kunstenaar van de beweging hebben is het verloop
in de tijd - het geloven van elkaar.

We hebben gezien hoe juist de beschaling - de culmineerde reedij
was om de stemming op te voeren.

Een muziek-compositie van een accord zal ons niet bevestigen
het is nietig bij het lezen van een boek of een soort van te lezen.

Het belang punt ligt niet bij het slot.
Het resultaat van dan ook, dat we het betonen, dat het licht uit is,
dat we na een goed drama, een goed film of na het bevoeren van
een goed concert ander dan in heden verlaten.

Het resultaat van het zien van schilderij ^{vermenigvuldigd} is niet een groot
vermenigvuldigd, maar al het geschiedt in dat we de helft niet
een gezien hebben.

Toch blijft bij het juiste zien, het veracht met andere kunstsoorten
niet zoo groot.

A ABSOLUTE SCHILDERKUNST

Er wordt in de aesthetiek onderscheid gemaakt tusschen de "rijke"
schoneheid en de "gambouge" schoneheid (Kant) tusschen de
immanente waarde en de transcendente waarde (Bartling)

Er is van transcendent schoneheid sprake, wanneer we bijvoorbeeld
een vaas appreciëren - als middel om bloemen te dragen - een
schilderij om zijn waarde als gotscheitige voorstelling.

Het licht bijna een uitkoming van de vaas - een liet schilderij
in te houden. We zien de vaas eerst en denken aan de bloemen - we
houden het schilderij niet waardig wanneer we zonder dat dezelfde
gotscheitige gevoelens kunnen voortbrengen.

De eenige en ware schoneheid van de vaas - een liet schilderij
het schilderij om het schilderij en niet het schilderij - bijna als
vermenigvuldigd leuend.

Het is iets dergelyks, dat de schilders voor ogen heeft gotscheit -
van de riedlingen, die we onder bevoeren zonder kunnen samen
vatten en waarin de absolute kunst wellicht het zinnig van
dat doet heeft (standpunt, etc.)

We weten het hier absolute kunst - Kunst alleen - niet kunst
om dit of om dat doel - directe kunst.

Het directe is hier een werking zonder bijgedachten - zonder associaties.

1 Stilstaande reeks

voor het schilderij is dat mogelijk wanneer we een compositie hebben,
die alle uit op een afbeelding optikt - vernijft. We wegen er geen
om bekende - of om voorstellbare - dingen in te brengen.

Het is een compositie - een samenstel van kleuren zonder bekende
vorm.

De uitwerking hiervan op ons oog hebben we bij de behandeling van
het zinnig gezien. Het verhoort wordt verlichtig voorgedru - we weten
als bij een der felten licht de felt leuend.

Het is vergelijkbaar met een samenstel - dat gezamen staat.
Aan de ene zijde staan punten het oppervlak van een vaas,
aan de andere kant naar buiten en de spanning wordt gotscheit
wanneer die punten ook bij elkander gelegen zijn.

Het is het gevoel wanneer een sterk geel naast een sterke blauw
is gelegen. Het zijn, "schoneheid" leuend, leuend dat men
mochten - niet weten. Het is een kunst van het weten.

Het zijn de kleuren van de reclame.
Deze sterke kleuren - contrast kleuren - complementaire kleuren -
houden elkaar in evenwicht. Het menbran wordt evenwel naar
binnen, als naar buiten opgedrukt - voor de jeugd - voor wie de
sterke prikkeling kan verdragen is er voorkeur voor deze evenwichtige
spanning.

De fijner bevoerde menschen zal, die felt leuend
in vele omstandigheden vernijft - en vernijft een stemming grijs.
Ook hier zijn de contrasten aanwezig maar zijn de uitwerkingen
naar vermindering zoo gering, dat ook de spanning naar gering is.

De kleur is afgevoerd - is bijna dood - bijna verhoort.
In een veld van grijs kan een veld rood goed doen. Er is dan
volgende niet in de omgeving om dat rood te dragen. Overal
kleur doet het effect. Het is dan of alle menschen de gelyke schoneheid
We kennen onze verhoudingen 1 avonds op strand - ander of dan geen andere
gevoelen zijn die overal het gebied verhoeren die, geen.

In een veld van rood - een zwart veld kanut drie het rood
heel sterk uit.

Een zwakke leuend - groen geel - geelbruin is niet goed met
gryze te combineren. Het zijn twee zwakken, die niet van elkander
het kunnen kennen.

Zoo zal er dus ook voorkeur zijn voor verscheid in helderheid want
ook daar is verking te combineren. Want zonder verking is er
geen psychische verandering mogelijk - en bij gevoel is er geen verlangde
mogelyk. We weten zien van opgevoerd te worden het niet zien.

Allen willen we niet en te veel. Een verscheid van helderheid -
als het verscheid menschen een verhoudende helderheid en een christen
omgeving is te groot - doet pijn om onze oog. Het schelle
leuend maakt zelf het duidelijkste zie vernijft, de overloed van
licht kanut naar terug en verhoort en raunt - en hals om de
helderheid verhoeren dan geen leuend meer te zie is. Er is dan
een opvoering van alle leuend door de voorheersende licht-tening
koning. Het sterke licht doet de leuend. In felle zonnige
zie het landschap bleken en veel. Maar 1 avonds zal het gras
optra geen en het gebruik van een zwart spiegel die om de
kleuren zinnig, helder - vernier - zien.

Het is begrypelyk, dat de grotte van het leuend-gevoel met te veel
te veel zal bevoeren en blauw. Een evenwicht zijn, maar
zien geel bevoeren in blauw - dat het de grotte verhoeren geen.

Een onangeneeme combinatie kan door wijziging van het oppervlak
het een aangename worden.

Het beste grijs of groen kan bereikt worden door een groene menging

van de samenstellende kleuren. Bij het poentkome zijn de oppervlakken
van de kleurenkleken, die een eigen weten vormen afzonderlyk want te weten
als in groen - het is blauw of geel. Op grote of stand snelt dat weer samen
het een leuend. Wat die bij bevoeren overal - prikkelend op een in werkt
zal verder of rustig werken.

Kleuren: geel en rood zijn op grote of stand snelt blauw, blauw en groen
op 20 ft of stand verlyke te verhoeren. We hebben dan een verhoerde
kleur bereikt.

Met deze zinnig omgange veranderingen van het verhoeren - reactie als die
in stante en verhoeren. Kennen een reeks vormen - een stilstaand
reels van spanningen.

We kennen die reeks als onangeneem - als harmonisch, ook onangeneem -
de harmonisch vinden.

Dit is de eerste mogelykheid van absolute kunst.

2 Veranderende reeks

van de reeks bleek de veranderende reeks of de reeks van indrukken,
die van elkaar verhoeren; de meest mogelykheid te bevoeren en
daardoor de meeste kans te geven aan een versterking van het bevoerd-
effect. Dit is een bij het gebied bij verhoeren vernier - slechts op tegen
de uitgeschiedend van de vermenigvuldigd reeks, die het opgevoerd te
zie geeft en dit van de verhoering geen van het geringe effect
van het schilderij.

Toch is dit niet juist. Ook het schilderij is een kunst van
de bevoering. - is een kunst, die in de tijd verhoert.

Wanneer het kunst-effect alleen bevoerd wordt door het opgevoerd,
dus door het schilderij van het een kunst van rust zijn.

Maar het effect wordt door twee bevoerd - door het object en
het subject. Bij het zien van het drama bij van wij vernijftlyk
zitten en verhoeren de bevoerd door het bevoeren van de menschen,
verhoeren de gevoerd indrukken door de opvoering van de gevoerd.

Bij het goede zien van het schilderij blijft het object onvoerd
maar bevoeren wij met de opgevoerd van het schilderij. We bevoeren
niet op te zien en te verhoeren maar in drama ons oog - we
bevoeren de leuend van het oog door accommodatie wanneer we scherp
willen zien een.

Strooks het oog ook naar een onderdeel van een millimeter
draagt of zie verhoert door een bevoering van het hoofd is een
Arhet vernier in stelling verhoert van de bevoering de standpunt.

Het eerst sterk leuend vernier verhoeren zit in in het denken
We eerst rood seinte - moet in reageren op groen.

LITTERAIRE KUNST

Wanneer een boek geïllustreerd wordt, is de illustratie, een toevoeging - waardoor we beter moeten kunnen voorstellen wat in het boek beschreven staat. Die illustratie kan op zichzelf goed of slecht zijn, het voornamste doel is toch het overdragen van de inhoud van het boek naar onze geest.

Wie doet een kunstenaar in te vormen - een feit om ons sneller te verplaatsten. Het zijn allen aandacht en het doet licht en buiten.

Tekens die zich wel de behoefte voor om van dat middel - de foto - het kunst - de illustratie een zelfstandig gewaardacht te maken, maar dan moet steeds weer opgevoerd worden op het doel, waarom het voorwerp zijn ontstaan heeft te danken.

Tekens wordt er bevoorrecht gemaakt tegen een kunst - dat kunst is om te zien - een product waarmee vooral de artistiek gevoel een voor de dag komt, maar dat op praktisch is bij de bevoering.

Wie het schilderen is meestal, middel geweest - middel om iets anders te leren kennen of te leren appreciëren. Dit lag voor de hand: We hebben gezien, dat ons denken vooral met voorstellingen werkt. Het beste middel om wetenschap - om kennis van onze omgeving over te dragen was het gezichtsbild - de voorstelling en dus ook de afbeelding. Het wordt afgeleerd, wijst er steeds op dat we met een tekening te doen hebben. En het ons denken is erop ingesleut bij elke schildering moest te vragen: "Wat stelt het voor?" "Wat is er mee bedoeld?"

Deze manier van spreken ligt voor de hand - is ook door de bevoerde - althans die zich bevoerd meende - instanties bevestigd. Wie voor kunst schreef of dacht was meest een literator - een philoloog - iemand die met voorstellingen, begrippen - ideeën gewone is te denken. Als middel werd de schilderkunst aangegevoerd door de bevoerde instanties. Het herkennen van de "Ma", die geest bij de Egyptenaren welke een zijlend - portret. Belangrijke en met belangrijke personen wenschte hun portret. Beelden werden geïllustreerd worden - en allen de meer- of minder-voorloper van het beeld van den schilder ken en een zelfstandig kunstproduct van maken.

Als handwerkman, als getuige maakte hij er het beste van -

Zich houdt aan de voorschriften, die de bevoerde instanties hem uitdrukkelijk voorschreven en die opzichthoudend was zeker niet minder gewaardacht. Het denken is zijn met portretten, die niet opzichthoudend - afgeworpen.

Keuzegrunder werd de plaatsbepaling - de achtergrond voor het bijkeleke verhaal of het portret. Belangrijke - Immers ook bij het portret neemt wij het gezicht maar relatief meer dan 10 procent van de oppervlakte in en is de toevoering - achtergrond een - overwegend belangrijke. Is inhoud in te zien - landschap en met kleine afwijking van het bijkeleke verhaal: gevee.

Ten slotte konden ook die enkele procenten van de gezichten afgevoerd verdwijnen en bleef het landschap - het stellen over.

Dit was de - door het publiek massaal te gevoerde - ingheid van den schilder. Want het publiek - de opdrachtgevers - bleven vasthouden aan de inhoud - de voorstelling - de "aankomende" schoonheid.

Het criterium voor de waarde van het schilderen is daarmee gelagd in de zwaarte van overdragen: de zwaarte van een middel het overdragen van kennis - wetenschap.

Een compromis bleef verlangen, dat de uitvoerde kunstenaar zijn vrees overdracht op het publiek en er niet een eigen afding aan geeft.

Het publiek verlangt van den schilder, dat hij zich onbegrijpelijk maakt om het overdragen. De inhoud moet hij zo ongeveer onbegrijpelijk overdragen en elke stikering of afwijking doet afbreuk aan de gewenste zwaarte.

Wanneer de opdrachtgevers en blanke ze wil zien - moet die ze blanke zijn ook al wordt daardoor het schilderen als bleekharmonie de blanke.

Wanneer het schilderen als kunstproduct "ketch" wordt genoemd - kan het als middel tot kennis van een bepaald gebied bedoeld worden. Als regel zelf zal de schilder - temulle van eenzijdige een af te weten wijlen van de natuurwonderheid - denk bijvoorbeeld aan de bevoerde kunstenaar van het portret geacht werd - en zal de bevoerde kunstenaar hebben dan de kunst - bekeken althans insluitend met den gezichtsbild van middel. De slechte copie doet ons bevoerde kennen althans vooral wanneer het om een literaire in hand gaat.

De slechte reproductie van een schilderij, dat we niet kennen over een veldslag of over een vreesker - zal voor 99% - soms 100% de voorstelling kunnen overdragen - en moet dus niet meekomen in kunstwonder verschillen, wanneer het om de inhoud gaat.

De kunstenaar - en zeer zeker de stereoscopische kunstenaar zal het schilderen aan natuurwonderheid meestal van overdragen.

Wanneer het om het overdragen van de idee gaat zou zelfs een goed bevoerde kunstenaar te overdragen zijn. Geveel moet de artistiek dragen - en goed dragen. Dit is het criterium. Wanneer we de kunst schijnt door te brengen - de bevoerde kunstenaar moet in de eerste plaats geacht om te overdragen - en zijn vrees als plantendeksel weinig overdragen - wordt de ingheid van bevoerde en draag vermenigvuldigd. Het kunstwerk bevoerde is dus middel.

Voorden we te maken hebben met overdragen schoonheid - of bevoerde overdragen inhoud, dan is het criterium verlagd naar de schoonheid van de inhoud. De idee - de voorstelling moet schoon zijn - en zeer zeker wordt het ook daarmee gerekend. We bevoerde bevoerde met een uitstekende schoon - en lange gratis - maar ook een schoonheid van geestelijken aard. Karakter - of goddelijkheid.

De bevoerde inhoud laat zich als volgt verdragen

- I Vormschoonheid
  - A Absolute vormschoonheid
  - B Meer of minder zwaarte
    - 1. Nuttigheid voor zichzelf
    - 2. Nuttigheid voor de mens
    - 3. Hogere nuttigheid
- II Symbolische schoonheid
  - A (Schoon)ideeën
    - 1. Illustrie in mensche inhoud
    - 2. (Stemming) vreesden, draagden, ma
  - B Direct expressieve
    - 1. Handtekening of schilder
    - 2. Karakter of schilder

I VORMSCHOONHEID als INHOUD

De opstelling, dat de schoonheid de natuur heeft van de natuur is niet nieuw: Het idee is dikwijls genoemd, dat de natuur zo volmaakt zou zijn, dat de regels de natuur voor echt zouden kunnen - en niet alleen in de tijd der groote schilderij werd dit gezegd, maar ook later. De "wijze" natuur van zijn vrees zijn bevoerde geveel in die instelling.

Het is hierom ook, dat Plato de schoonheid bevoerde. "Een deel Toch is de natuur - de bevoerde wege van het idee "steel" en is oorspronkelijk van de idee. De schilder, die de steel wege natuur niet maakt zich om een dubbele lange schuldig - zo reddeert hij. Wanneer al met het wege geveel als kunst wordt bevoerde, dan wordt het deel geveel in het ziffen van de natuur voor het afgelede.

De schilder zou uit de natuur het vrees wege en om alleen dit geveerde natuurbeeld voorstellen.

De stereoscopische kunstenaar - met opzichthoudende - bevoerde - zou wanneer het natuur van schoon is - dus het idee het bevoerde bevoerde.

Het schilderen blijft in veel opzichten bij de natuur achter. Het oppervlakte - bevoerde - kan eenzijdig de natuur van die dimensies bevoerde - bekeken, die een bevoerde met het bevoerde worden verhoort wegegeveel zodat de verhoering der oppervlakte overdraging totaal anders wordt - de ruimte ontbreekt - het licht ontbreekt - de stof is glatte vlakke - en dit alles een bevoerde een aanvulling.

We geven niet de natuur over op het schilderen, maar geven een beeld. Het door aanvullende psychische wegegeveel om om de natuur van bevoerde. Daardoor gaat in de bevoerde al de bevoerde bevoerde van het of te bevoerde voorwerp verloren. De schilder moet de bevoerde wijzen om het bij tevoerde met schuld en artificeer, waardoor de eigen bevoerde soms totaal niet worden opgevoerde.

A ABSOLUTE (VORM)SCHOONHEID als inhoud.

Wanneer het schilderen de absolute bevoerde wil bereiken - de bevoerde geveerde - absolute schilderij wil geven, moeten de bevoerde overdragen blijven. Dit kan alleen zijn wanneer de bevoerde vlakke in het bevoerde liggen - hetgeen bevoerde, dat wanneer de inhoud van het bevoerde absolute schoonheid om zijn - het schilderij eenzijdig een verdraging van bevoerde van met